



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Δημάρχους ποῦ συντρέχουν,
καὶ μετρημὸ δὲν ἔχουν.**

Ἀκούσατε μὲ προσοχὴν νὰ σᾶς ἐγκωμιάσω
αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα ποῦ θὰ σᾶς ἀραδιάσω.

Νὰ σταματήσουν τὰ βιολιά, νὰ πάψουν ἡ κιθάρες,
τώρα ποῦ θὰ γρικήσουμε ὑποψηφίων χάρες.

Βόχτα μου, Μούσα, βόχτα μου, τραγούδια νὰν τοὺς βγάνω,
τοῦ Σουπιενᾶ ἀφρόφυλλα δόστε μου νὰν τοὺς ῥάνω.

Ἀκούσατε μὲ προσοχὴν νὰ σᾶς ἐγκωμιάσω
τοὺς ἐν Σπαθί καὶ Λεϊθαῶ, τοὺς ἐν Πυργί καὶ Ἀσσω-
κι' αὐτοὺς ποῦ θέλουν δήμαρχοι νὰ γένουνε στὰ Φάρσα,
νᾶχουν προὑπολογισμὸ δώδεκα φράγκα σκάρσα.
Νὰ σταματήσουν τὰ βιολιά νὰ ψάλλω τοὺς κουμπάρους
ποῦ σήμερον ψηφισθεῶν καθάλα σὲ γαιδάρους.

Ἀκούσατε μὲ προσοχὴν Κεφαλλωνητάραδες
τοὺς ὅσους ὀνειρεῖνται δημοτικούς παράδες.
Κανένα δὲν ἄφησα ὅλους τοὺς μελετᾶω
ὅλοι καλοὶ καὶ χρήσιμοι κανένα δὲν πετάω.
ὅλοι καλοὶ καὶ ἱκανοὶ νὰ πιάσουνε χερσὺλι,
γὰ λύσιμο δὲν εἶν' κανεὶς, γὰ δέσιμο εἶν' οὔλει.

Ἐπὶ τὰ σβάρνα τὰ χωριά, σβάρνα τὰ μονοπάτια,
ἐπὶ τὰ λόγγους καὶ βουνὰ ἴσια νὰν τοὺς πιτύχω.
ἀνέβηκα καὶ σὲ πολλὰ δημοτικά παλάτια
σ' ἄλλα μὲ ἐλθὼς πᾶνωμα, σ' ἄλλα μὲ χῶρις τείχο.

καὶ δὲν ἐπίστευα ποτὲ πῶς ἄνθρωπος μὲ γνῶσι
γυρεύει μὲ ζήμια τοῦ αὐτὰ νὰ διασώσῃ!

Ἀκούστε νὰ μάθετε τοὺς πάντεθεν συντρέχοντας
καὶ λυπηθῆτε βρὲ παιδιὰ, τοὺς μυελὸν οὐκ ἔχοντας
καὶ τοὺς μισραῖως φθάσαντας στὸ ἐσχατον σημείον
νὰ προπληρώσουν δηλαδὴ παράδες στὸ ταμεῖον
καὶ νὰ χαλοῦν τὸ ἔχει τους καὶ νὰ χαλοῦν τὸ νοῦ τους
γιατί; γιὰ τὰ θελήματα τοῦ κάθε χωριανοῦ τους!

Ἀκούστε πῶς ἐλύσσαζαν γιὰ τὸ δημορχιλίκι,
ἀκούστε πόσους ἐσκρῶζε πολιτικὸ σκουλίκι,
ἀκούστε πόσοι θέλουνε νὰ κάμουν τοὺς δετόρους
στοῦ δήμου των τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀδυνάτους πόρους
ἀκούστε πόσοι ἀτυχεῖς ἔχουνε πάρει λόξα,
νομίζοντας τὸ μαμευριὸ τῆς Ῥωμησοῦνης, δόξα!

Ἀργοστολίου — Πίπης ὁ δήμαρχος ὁ νῦν,
περιφρονῶν τοῦ Ἄθου τὴν ἔντονον φωνήν,
σημαῖαν ἀνταρσίας ὑψώνει φοβεράν
κι' ἐλπίζει στῶν πραγμάτων τὴν ἐκρυθμον φορᾶν.

Κατὰ τοῦ Πίπη τούτου τοῦ τόσο ζηλευτοῦ,
ἕτερος βγαίνει Πίπης ἀνεψιὸς αὐτοῦ,
ὁ Πίπης Κεσμετάτος, ὃ δόξα καὶ τιμὴ
ποῦ ἐγεννήθη μόνον γιὰ νὰ κληρονομῇ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1430098

Ὁ Ἄθως μὴ σκεπτόμενος ποτέ του ἡλιθίως,
 ἰδέαν θείαν ἔλαβεν νὰ ἀφθῇ ὁ θεῖος!
 Μὴ δὲ καὶ αὐθις ἐννεῶν ἐδῶ νὰ διατρίψῃ,
 ἐπὶ τὸ εὐτυχέστερον ἀπέδωκεν ἀνῆψι!

Καὶ μὲς τοὺς δύο τοῖς Πίπιδες τοὺς γαλαζοαιμάτους,
 πετιέται κι' ἓνας φεύρναρης πῶχας τὸ μυαλό του
 καὶ μὲ τὴν παρουσία του λερώνει τ' ὄνομά τους
 καὶ χρίζει τὰ κολάδα τους μὲ τὸ φουρνόξυλό του.

Ὁ μπάρμπας συμπαθεῖται κι' ὑποστηρίζεται,
 σὰν κάθε καφτερμπάρμπας ποὺ ἐξερίζεται.
 Ὁ φεύρναρης θὰ μείνῃ μέσα στὴ γάνα του.
 Τ' ἀνῆψι,
 ἂν δὲν τριψῇ,
 θὰ κάμῃ νάνα του!

Ἀηξουρίου — Ὁ Σπυρίδων ὁ γιατρός ὁ Χαριτάτος,
 ὦν ἀπὸ κληρονομίας κουματάρχης βαρβάτος.
 Ὑποτάσσονται σὰν κόττες
 κι' ἀγκρικᾶνέ σ' ὅ,τι πῇ,
 Χαιριῶτες καὶ Βουγιῶτες
 Σουλαιῶτες καὶ λοιποί.

Σ' ὅ,τι τοῦ βαρθῇ νὰ κάμῃ,
 λέει νὰ καὶ τὸ Ποτάμι.
 Νὰ καὶ πῶν οἱ Χαριταῖοι
 ποῦ κυττεῦν τὸν οὐρανὸ,
 σ' ἓνα νεῦμα του, τὸ καίει
 ὁ Τσαρούχης τὸ κανό.

Με ἀνδρείαν καὶ μὲ θάρρος τὸ δετόρο θ' ἀντικρούσῃ
 ὁ πολὺς Ἰακωβάτος ὁ Πανάγος μὲ τὸ μουσι.
 Δὲν μποροῦσε ν' ἀπολείψῃ ἀφ' τῆς κάλπης τοὺς καὶμούς!
 Πάκιν θὰ τοὺς δοκιμάσῃ μὲ τὸ ἴδιόν του μουσι!

Γιὰ νὰ ρίξουν τὸ δετόρο, τὰ θεριά τῆς Ἀνωγρᾶς,
 πήγαγε σὴν Ἀρδαβάνη πρὶν νάβγῃ ὁ Παναγῆς;
 ἀλλὰ τέτοιες ιστορίες καὶ ρωμείκες τ. μὲς,
 δὲν τὲς ξαναθέλει πλέον ὁ φιλόσοφος Καμῆς.

Φηναῖας — Ὁ Λαμπάτος ποῦ τότε λέν' Ἀντώνιο
 μεῦ μοιράζει πῶνε μαῦρες κι' ἐκείνος σὰ δαιμόνιο.
 Ἐκείνος εἶναι τώρα τοῦ Δήμου καϊζῆς
 κι' ὁ ἄνθρωπος γυρεύει νάνα καὶ στὸ ἐξῆς.

Ματιάτος Κωνσταντῖνος, κεφάλι γνωστικό
 ἔκαμε παραδάκια στὸ ἐξωτερικό
 κι' ἔχει τὴν προθυμία καὶ τὴν καλὴ καρδιά,
 μὲ δαῦτα νὰ γλυτρώσῃ τοῦ Δήμου τὰ παιδιά.

Δανέλης Παναγάκης κι' αὐτὸς πολὺ καλὸς,
 μισόκοπος ὁ μαῦρος καὶ μᾶλλον χαμηλός.
 Ἀπέτυχε πολλάκις, μὰ δὲν τὸ ἐννεῖ!
 Αὐτὸς θὰ βάνῃ κάλπη σ' ὅλη του τὴ ζωή!

Ἀηληνιῶν — Ὁ Λάσκαρης ὁ τούνομα Εὐθύμιος,
 λεβένταρος, φιλότιμος καὶ σκουμπενέρος τίμιος.
 Ἐργάστηκε στὸ Γαλατᾶ
 καὶ πρέπει νάφερε λεπτὰ
 γιατί ἐκτός ποῦ ἔκαμε γιὰ τὸ χωρὶ θυσίες,
 ἐσχάτως ἐδοήθησε κι' ὅλες τις ἐκκλησίες.

Ὁ Γιαννᾶτες ὁ Διονύσης, ἄνθρωπος μὲ λογικό,
 ζυγιστὴς τοῦ πρακτερίου ποῦ μοιράζει τὸ χαλκό
 μ' ἂν γιὰ ἐήμαρχος πιτύχῃ, τότε θὰ παραιτηθῇ
 καὶ στὴν ζύγισιν μονάχα τοῦ δικαίου θὰ δεθῇ.

Ὁ ἀνδρεῖς καὶ γενναῖος Ἀγαμέμνων ὁ Φωῆς
 πούτχ' ἄλλοτε κλητῆρας καὶ περήφανος νταῆς.

Φρακλάτων — Ὁ Λορένδος ὁ κύρ Μάρκος στραγαλᾶς
 — δέκα νᾶχε σὰν τὸ Μάρκο ἐσωζώτουν ἡ Ἑλλάς. —
 Δηλαδή ὁ Μάρκος κάνει μιὰ δουλειὰ βασιλική,
 συφορὰ εἶναι γιὰ μένα ποῦ θὰ χάσω τὰ κουκιά!

Τὸ Μάρκο Φαραλάδες μεῦ, κανεῖς νὰ μὴν ἀφήσῃ
 ὁ τάδες νᾶμπη μέσα του ποῦ δὲν τονε ψήφισῃ!
 Τοῦ Μάρκου πρέπει νὰ γενῇ μεγάλο τ' ὄνομά του
 κι' ἀθάνατο σὰν τὰ βεστὰ τὰ πτηνά θύματα τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τὸν καψο-Μάρκο κηρυγᾷ σὰ μανιωμένους γάτος,
ὁ καραφλὸς Δημήτριος ὁ Παπαναστασάτος·
ἄνδρας ποῦ στὸ Κεφτήριο δραστήριος ἐφάνη
τόσσο καὶ στὸ πεζάρισμα ὅσο καὶ στὸ χαβάνι.

Καὶ Λορένδος ὁ Ἡλίας ποῦ νομίζει πῶς θὰ βγῇ,
μὰ δὲν ξέρω πῶς συμβαίνει καὶ στὸ τέλος ναυαγεῖ.

Οὐαλὼν — Τσακαρισιάνος ὁ Βασίλης ὁ γνωστός
ποῦ εἰς τρεῖς τετραετίες στὸ χωριό του προεστῶς.

Ὁ Βασίλης ὁ καυμένος,
ὁ ἀρχοντομαθημένος
π' ἀπὸ τότες ποῦ κλειθᾷ τὸ Ρωμάνο σὰν ἀρνί,
δὲν τοῦ λείπει τὸ κολάδο οὔτε τὴν καθημερινή.

Γαρμπῆς ὁ κύρ Γεράσιμος, φραγκάτος ξακουσμένος,
νὰ στρίψῃ τὸ μουστάκι του ξαποστινά φτιασμένος
καὶ Λορεντζάτος Γαβριήλ κι' αὐτὸς παιδί μὲ μπράτσα
ποῦ πάντα τὸ καπέλο του τὸ βάνει ἀλαφάτσα.

Τὸ Βασίλη κηρυγῶνε στὰ γερά καὶ στὰ γιομάτα
κι' ὁ Γαβριήλ ποῦν' ἐκεῖθε κι' ὁ Γαρμπῆς ἀφ' τὰ Φραγκάτα
Ὁ Γαρμπῆς μὲ τὸ Γαβριήλ ἐνωθήκανε κι' οἱ δύο
γιὰ νὰ βρίζουν τὸ Βασίλη τοῦ Ρωμάνου τὸ θερήο.

Κι' ὁ Βασίλης δευιάζει κι' ἔτσι λέει τοῦ Γερατρεῦ
« μὴ μ' ἀφήσετε νὰ μείνω μὲς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. »
Κι' ὁ Γιατρός τοῦ λέει τότε. « Μὴ φοβάσαι βρέ Βασίλη!
Θὰν τοῦ γράψω νὰ μᾶς στείλῃ! »

Εἶναι κι' ἓνας Κυριακάτος, Βάρτσας ἀληθινός,
ποῦ τὸν ἔβγαλ' ὁ Βασίλης γιὰ σπαβέντο καθενός.

Ηὐλαρέων — Κατσαμπούρης ὁ σπουδαῖος πατριώτης·
στὰ Ἑγγλέζικα βαπόρια δέκα χρόνια τροφодότης.
Ὁ ἀσίκης Κατσαμπούρης πνεῦμα ἐνεργητικό,
ποῦ κοιμᾷται στὸ χωριό του καὶ ξυπνᾷ στὸν Ἀστακό.
Ὁ σπουδαῖος Κατσαμπούρης πῶχει σχέσεις καὶ φιλίας
καὶ μὲ Πλαρινούς μιλῶντας καὶ μὲ λόρδους τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ καλὸς ὁ νοικοκύρης Λιθαδάς ὁ Λεωνίδας,
ἄνθρωπος κεκηρυγμένος ἐναντίον τῆς σανίδας,
ζήλεψε νὰ συμμεθέξῃ τῆς πολιτικῆς χαρᾶς,
ὑποψήφιος τῆς ἄλλης Μακρηώτικης πλευρᾶς.

Ὁ Ἀλέξανδρος Καρούσος, ἄνθρωπος κι' αὐτὸς νεύμων
ἀπαράτησε τὰ πάντα κι' ἐρωτεύτηκε τὸν Δήμον.
Δήμαρχος νὰ γίνῃ θέλει κι' ἓνας χτίστης Γεραλᾶς
νὰν τοῦ λείψῃ μιὰ γιὰ πάντα τῆς ἀσθέντου ὁ μπελᾶς!

Σάμης — Ζερβὸς ὁ Παναγῆς ὁ Καναλάτος ἤγουν,
ποῦ δι' αὐτὸν τὰ κόμματα τὰ χωρισμένα, σμίγουν.
Εἶν' ἓνας ἄνθρωπος γλυκὺς, ἄντρας μὲ παρησία,
κάθε Φωτῶνε καὶ Λαμπρῇ πάει στὴν ἐκκλησία.
Γι' αὐτὸν τροχίεται κι' ὁ Σευγιάς, κι' ὁ Ἀννινὸς ἀφρίζει
κι' ὁ Μπελατσόλης ὁ σπανὸς ποῦ τρίχα δὲ γνωρίζει.

Κουράτος ὁ Γεράσιμος, καλὸς κι' αὐτὸς ὁ βλάμης·
εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μου, ὁ Τσάμπερλεν τῆς Σάμης!
Χωσμένος στὰ πολιτικά ἴσκιε τοὺς πηγῶνι,
πολύ δικαίως ἀξιοὶ τοῦ Δήμου τὸ περῶνι.

Μπριάμος ὁ Γεράσιμος, ὅς ἐξελθὼν τῆς νήσου,
ἔφερ' ἀφ' τὴν Ἀμέρικα τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου
ἔβγαλε κι' ἓνα πρόγραμμα πρὸς τὸν λαὸν τῆς Σάμης
λέγων « ἂν ἴσως ἀρνηθῶ
τὰ ὅσα σὰς ὑποσχέθῳ
νὰ μ' ἀτίμος Μπριάμις! »

Ὁ Παντελάτος Παντελῆς ποῦ κι' ἄλλοτ' ἐξανεσθῇ
καὶ παντελῇ ὁ Παντελῆς καταστροφὴν ὑπέστη.
Βγαίνει κι' ὁ περιβόητος Θεόδωρος ὁ Καρδάρας·
θῦμα κι' αὐτὸς τῆς γενικῆς δημαρχοφαγομάρας.
Κι' ἀκόμα κι' ἄλλος χριστιανὸς ὁ Γιάννης Στεφανᾶτος
ποῦτανε πρῶτα μυλωνᾶς καὶ ξυλουργὸς ἐσχάτως.

Ἄσσου — Βρυώνης Γιάνναρος ὁ βουλευτὴς ὁ μέγας
ὁ τοῦ ἐθνάρχου σανιδᾶ πιστότατος κολέγας,
ὁ τοῖς ἐχθροῦς του πάντοτε νικῶν καὶ καταστρέφων,
ὁ Σαμικοὺς πεντήκοντα ἐνταῦθα διατρέφων,
ὁ ἔχων ὄψιν καὶ βουλήν δεσπότην ἀτιθάσσου,
ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος τῶν φελοκῶν τῆς Ἄσσου,
καὶ Ποταμῆς Νικολῆ ἀπὸ Κεφθὰ γαστρίον
ἐκτίθεται ἀντίπαλος μὲ τοῦτο τὸ θείον.

Ὁ Ποταμιάνος μάθετε
 πῶς εἰς τὴν Πόλιν κάθεται
 κι' ἐγὼ μεγάλως ἀπορῶ μ' αὐτὸν τὸν Ποταμιάνο,
 ποῦ παραιτεῖ διὰ μιᾶς καὶ Πόλι καὶ Σουλτάνο,
 κι' ἀφίνει τὰ πολίτικα γροσάκια καὶ μετζήτια,
 γιὰ νάρτη νάβγη δῆμαρχος σὲ γκρεμισμένα σπήτια!

Βρὲ Ποταμιάνε καφερέ
 πῶς σούρτε στὸ κεφάλι,
 ν' ἀφήσης τὸ Μπουγιουχτερὲ,
 τοῦ Γαλατᾶ τὰ κάλλη;

Πῶς παρατεῖς τὸ Βόσπορο
 γιὰ νάρτης μὲς τὴν Ἑρυσσά
 ποῦνε τ' ἀμπέλια χέρισσο
 ἀπὸ τὸν περονόσπορο;

Θέλεις δόξα Ῥωμηοσύνης; Σὲ συγχαίρω! Μπακαλούμ!
 Μὰ φυλάξου τὸ Βουώνη μὴ σὲ βάλῃ στὸ τουλούμ!

Δελυχίου — Ὁ Τσελέντης τοῦ Βουώνη ὁ γαμπρὸς
 ποῦ τὰ γένια του ἀξένουν κι' ὅλο πέρνουν τὰ ὀμπρὸς
 καὶ Γεράσιμος Ἀντύπας ὃν στὰ μέρη του ἐκεῖ,
 Κόκορον ἐπωνομάζουν εἰ ἀθῶοι χωρικοί.

Κόκορος λοιπὸν ἐστάθη
 στὸ Πισκάρδο καὶ λαλεῖ,
 ποῦ τ' αὐτιά τοῦ μπάρμπα Στάθη
 τὰ ἐνόχλησε πολὺ!

Κόκορος σπουδαῖο ῥνίθι
 μὲ τεράστιο λιρὶ,
 ποῦ κατὰ τὸ παρχμῦθι
 κοτσιλάει τὸ φλωρί,

Κόκορος μὲ ἀπὸ κ εἶ νά
 ποῦ δὲν κάνει νὰν τὰ πῶ
 ποῦρθε μὲς ἀπὸ τὴν Κίνα
 γιὰ τὸν ἄνωθεν σκοπὸ,

Τὸν Τσελέντη φοβερίζει
 καὶ στ' αὐτὴ τοῦ μουρμουρίζει,
 « ὅσοι μὲ τὴν κόττα Στάθη
 καὶ τ' αὐγὰ μὲ τὸ καλάθι! »

Κι' ὁ Τσελέντης ὁ καυμένος,
 τ' ἀπαντᾷ μισοσδυμένος,
 « ἐπολέμησα πολλάκις μ' ἀντιπάλους διαφόρους,
 μὰ δὲν ἤλπιζα ποτέ μου νὰ μπλεχτῶ καὶ μὲ κοκόρους! »

Κάτω Λεϊβαθὺς — Ἀρσένης ἤγουν Μπότσλος Μερῆς,
 φύσεως ἐξυπνοτάτης, ὀψεως μαυριδερῆς.
 Ὁ Νικόλαος ὁ Σκλάβος παληκάρι νουθωτέ,
 δὲν τοῦ λείπει τὸ τρυφερὸ ἀφ' τὸν ὄμο του ποτέ.

Ὁ Στραβόλαιμος ὁ Νιόνιος νέος συμπαθητικός·
 τὸν συσταίνει κι' ὁ Καμῆλος, μὰ ἐπιφυλακτικῶς!
 Βγαίνει κι' Μιχαλιτσιάνος ὁ Θεόφραστος μαζί
 γιὰ νὰ βάλῃ καδινάτσα γιὰ καλὰ στὸ μαγαζί.

Πρόνων — Ὁ Γιάννης ὁ Τραυλὸς· αὐτὸς ἐχρίσθη μόνος
 κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ νέου ἡγεμόνος!
 Ἐβγαλαν ἐν ἀγνοίᾳ του καὶ τὸ Μεμᾶ Γιαννάκη,
 μ' αὐτὸς ἐτηλεγράφησε « Δὲ γένομαι παιδάκι. »

Ἐληοῦ — Ὁ Διονύσιος ὁ δόκτωρ Κυπριώτης·
 αὐτὸν γὰρ εἶπεν ἡ αὐτοῦ τρανὴ Μεγαλειότης!

Ἄνω Λεϊβαθὺς — Κουντούρης ὁ πιστὸς Ἐπαμεινώντας,
 ἄλλος δὲν ἀπεκουτάει γιὰτὶ φεύγει δυποδώντας.

Βλέπετε, σ' αὐτὰ τὰ μέρη καταργοῦνται εἰ θεσμοί;
 σ' ἐκλογὰς ἀπλῶς καὶ μόνον γίνονται διειρημοί.
 Ἀρχινώντας ἀφ' τῆ Σκάλα ὅσο μὲ τίς Κεραμίδες
 δὲν τολμᾷ κανεὶς νὰ κάμῃ τοῦ Χριστέφρου ζημιές.
 Κι' ὅσο αἶσθημα κι' ἂν ἔχουν στὴν καρδιά εἰ ἐκλογεῖς,
 θὲ νὰ μαραθῇ νὰ πέσῃ σὰν τὰ λούλια τῆς γῆς!